

... И мжжетъ. Какви мжже!
Напети, съ бастунчета, крив-
нали шапки, захапали цигара,
само сноватъ край женитъ и
се опиватъ отъ погледитъ имъ.

Въ градината, дето обайна
музика се слива съ парфюма
и слънчевитъ лжчи; въ бира-
рии, де кипяще пиво гаси не-
наситна жажда; въ кинемато-
графа, де желанята се явя-
ватъ въ картини... И всичко,
всичко, което мами и пали
млади гърди вика и кани, па-
ли и обезумява човъка.

Гърдитъ на Павла възди-
шатъ, кръвта му необуздано
кипи — и той пожела съ цѣ-
лото си сжщество да поживѣй
както всички, да изпита онова
което видѣ и чу.

Тогава живота въ село му
се видя тѣй пустъ, тежъкъ, че
бѣ готовъ всичко да направи,
но да бжде далечъ отъ село.